

Generácia mojich rodičov (Skupinová charakteristika)

Vyhrávajúce rádio, z ktorého počuť jeden evergreen za druhým na štýl Pomády a Tiny Turner, tak na tomto fičí celá generácia mojich rodičov. Ak by ste chceli niečo namietnuť, veľmi rýchlo vám vysvetlia, že dnešná hudba, ktorú počúvame my mladí, len vymýva mozog. Úplne rovnakí sú aj v otázke obliekania. Všetko je pre nich vyzývavé, príliš krátke, čo nezakrýva kríže, a nezabúdajú nikdy podotknúť, ako na to doplatíme, keď budeme staré.

Taktiež nemajú veľa pochopenia pre našu predstavu o večierke. Byť doma o desiatej?! Čo oni neboli mladí? Dnešné diskotéky a bary sú pre nich nevestince, kde sa drogy rozdávať zdarma ako vzorky v obchodoch. A vysvetliť im, že tá písomka z matematiky bola fakt ťažká a za tú päťku nemôžeme, to je vopred prehratý boj.

A keď doma povieme „mám chlapca,“ to v ich ušiach znie, ako keby hlásili príchod druhej svetovej vojny a Hitler bol Ten pravý. Vždy hovoria, že je to skoro, alebo začnú rozvíjať zdĺhavú debatu o tom, ako to bolo, keď oni boli mladí...

Myšlienkovým pochodom mojich rodičov často vôbec nerozumiem a občas mi lezú na nervy a myslím si, že každý teenager to cíti podobne, ale napriek tomu ich mám veľmi rada a neviem si predstaviť život bez nich.

Natália Drocárová